

Nei.

Bardenfleth	Larsen, J. C.
Blach	Linnemann
Boserup	Lunde
Bregendahl	Madvig
Broberg	Marckmann
Christensen, J.	Monrad
Clausen	Mourier
la Cour	Nørgaard
Damgaard	Nlesen
Fenger	Ostermann
Fuglede	Ottesen
Gram	Pedersen, P.
Grundvig	Pedersen, R.
Grønborg	Poulsen, C. M.
Hall	Rasmussen
Hansen, C. A.	Rovsing
Hansen, F. A.	Rée
Hansen, L.	Rothe
Heggelund	Rotwitt
Hermansen	Schack
Hjerild	Simonsen
Hoffmeyer	Skau
Jagd	Sponned
Jensen, Chr.	Stoekfleth
Jesperesen	Sørensen
Jørgensen	Thomsen
Kampmann	Timm
Kofoed	Ussing
Krieger	Wiffens
Larsen, Chr.	With
	Stemte ikke.
Boisen	Scholer
Rosenørn	Wegener

Fraværende med Orlov:

Schjott.

Fraværende:

Jensen, L.

Discussionen gik derefter over til § 5 og de dertil stillede Ændringsforslag.

Ordføreren: Thinget vil erindre, at Udkastet gik ud fra, at disse Bederlags-Obligationer først skulde forrentes fra $\frac{1}{2}$ Aar efterat Skattelettelsen var sat ud af Kraft. Men derved troer jeg dog at maatte bemærke, at dette stod i Forbindelse med det hele System, som var fulgt i Forslaget fra Regjeringen, nemlig med de $3\frac{1}{2}$ pCt.s Rente, og fremsor Alt med Amortisationen; thi, naar man vil læse

den forrige Indenrigsministers Motivering, vil man nærmest faae ud, at han frygtede for at komme til at udbetale Amortisationens første Sum tidligere, end han havde faaet et lignende Beløb ind i Skatter. Jeg tør troe, at det ærede Ministerium, saaledes som det nu er vedtaget, ikke vil holde paa denne Beregning af Renten fra en senere Tid. Den forekommer mig ugrundet; det er noget ganske Usædvanligt at sige til en Mand: jeg erkender at skyld Dig saa og saameget, men i det første halve Aar skal Du ingen Rente have. Jeg troer, at man skal gaae mere ligefrem tilværks og sige: fra den Tid Skatteforhøielsen træder i Kraft, fra den Tid beregnes ogsaa Renten.

Ussing: Der er, som Thinget vil see, et Mindretal i Udvalget, hvortil jeg hører, som ikke har været enigt med Udvalgets Fleertal i at foreslaae, at Forrentningen skulde begynde fra 11te Decbr. d. A. Den Grund, som har bevæget Udvalgets Mindretal til ikke at gaae ind herpaa, er den, at Mindretallet ikke har fundet Anledning til i saa Henseende at afvige fra Udkastets Bestemmelser. Der er vel derimod blevet yttret, at det var noget mindre principmæssigt, at Forrentningen ikke skulde begynde fra samme Tid, som den nye Afgift blev paalagt; men, foruden at det herved er at bemærke, at Udvalgets Majoritet dog ikke har villet, at Forrentningen skulde begynde, saaledes som dette Princip maatte medføre, den 1ste Januar næste Aar, men derimod har valgt en anden Begyndelsestermin, nemlig 11te December dette Aar, forekommer det mig ogsaa, at ligesaa megen Bægt, som man maatte tillægge denne Betragtning i det Tilfælde, at der her handlede om en ligefrem streng Kapitalisering af den aarlige Afgift, ligesaa liden Bægt kan den tilkomme i det nærværende Tilfælde, hvor vi ikke have troet at krænke noget Princip ved at vælge mellem en Bederlagssum af det 15, 20 eller 25dobbelte Beløb af den aarlige Afgift, eller mellem en Rente af 4, $3\frac{1}{2}$ eller 3 pCt. Her synes der ikke at være nogen Grund til at paastaae, at ikke ogsaa et Valg skulde kunne finde Sted med Hensyn til det Tidspunkt, hvorfra Forrentningen skal begynde, eller at et saadant Valg skulde være aldeles uberettiget. Nu er jo imidlertid Tingens